ЦИРКУЛАР УПРАВИТЕЉНОГА СОВЈЕТА

Свима исправничествама.

Како ће се сада по свуда економи поставити који ће на све полске послове, тако и на шуме мотрити, то је Његова Свјетлост Милостивјејши Књаз и Господар наш височајше рјешити благоволео, да се у напредак *шумари укину*

Које височајше рјешеније сообштавајући Совјет исправничеству препоручује му, да исто и шумарима и народу окружија свога посредством надлежни срезки старјешина обнародовати даде.

№ 2029 А.
8. Јунија 1837 год.
у Крагујевцу.

У К А З

Нашему управителному Совјету.

Као што се Христијанско богопочитаније по содержанију православне наше вјере из внутрењег и вњешњег богопочитанија состоји, од који перво, сирјеч внутрење, у души, а второ, сирјеч вњешње, вњешњима знацима телеснима совершава се: тако исто богопочитаније втору част православне наше вјере, која је с первом частију вјере, Богопознаније тјесно сојужена к прославленију имена Божија, к сохраненију свјатости вјере и ко потвержденију истиног Христољубија точнејше исполњавати ваља. И као што је познано да ко има чистије Богопознаније тај и истинитије и точније Богопочитаније извршавати може: тако је праведно захтеваше, да *предстојатељи народњи* који и требају да имају чистије Богопохазаније истиним *Богопочитанијем* својим народу *примјерно предходе*. Особено пак ово набљудавати ваља у *церкви* где се вјерни собирају на указаније Богопочитанија. Ту ваља време богослуженија са сваким смиренијем и благовјенијем одстојати службу божију, слушати, неразговарати се, не смејати се и подобно безчинија нетворити, при потребним возгласима прекрстити се, при каденју и подобним приликама поклонити се, и овим подобне знаке вњешних богопочитанија извершивати.

Будући пак да примјечавамо, да се при возгласима „Благословено царство“, „Примите и јадите“, „Пијте от неја вси“ и „Свјатаја свјатим“ као и при великом входу, гдје здраво приклонити се ваља, многи не само од народа но и од чиновника ни мало не прикланају се: то налазимо се побуђени, Указом овим озбиљски наложити цјелому народу, а особено

чиновницима нашим, да слушајући поученија церковна усовершенствују се, колико је више могуће, у Богопознанију; но Богопочитаније да сваки реченим начином на најточније упражњава, особено пак при возгласу „Благословено царство“, „Примите, једите“, „Пијте од неја сви“, „Сватаја свјатим“ као и при великому входу, да се здраво приклони к земли, за знак изјављенија истинитог смиренија и покорности к Богу.

Указ овај сообштавајући Совјету препоручујемо, да та свима исправничествама циркулира с препоруком на сва, да исти указ како свима чиновницима свог окружија тако и народу неколико пута својим начином објаве. У истом циркулару да се строжајше наложи чиновницима, да указ овај и сами свјато исполњавају, а народ ко исполненију истог придржавају, да тако сваки имена христијанина и церковног собранија достојан буде. Који пак не би хотјео указ овај набљудавати био он ко му драго, да буде казњен. Ми пак задержавамо себи то право, неисполнителља указа овог, кога сами собом опазимо, без изјатија из церкве истерати за примјер другима.

Да би се пак указ овај овако посљешествујући сохранење истиног Богопочитанија, лакше исполњавао, дајемо Ми посредством консисторије свободу сијашенству, сваког који би нарушио указ овај, био он ко му драго, у церкви јавно изобличити.

Ако треба да пристојност нашу и почитаније указујемо спрема старији наши, који су људи, како треба указивати почитаније спрама Бога, који је саздатељ и промислитељ свјета?

№ 2071.
8. Јунија 1837 год.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРБСКИ.

По заповјести Књажеској
Јаков Живановић
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛЬНОМУ СОВЈЕТУ.

К дополненију рјешенија Нашег од 5. тек. № 2024 последовавшег на представленије Совјета од 3 тек. № 1977 А. у призрјенију обнародованија извора за устројеније *фундуса школског и шпиталског* у сојузу с рапортима Совјета од 18 Јануарија т. г. № 122 А. и 23 Јануарија т. г. № 192 А. и с посљедовавшима на ове предписанијама Нашима од 20 Јануарија № 243 о истом предмету первоначално вођенима позивајући се на предписаније Наше од 19 Марта т. г. № 914 којим смо дали мњеније да се:

1, Од свињчета које се из Србије преко границе претури наплати по . . . . . 1 пара пор. теч.

2, Од говечета и кљусета које се из Србије преко границе претури . . . . 3 „ „ „

3, Од пара оваца или коза које се из Србије преко границе претури по . . . 1 „ „ „

и ови приходи да се причисле ко изворима реченог фундуса школског и шпиталског о чему Нам је Совјет под 16 Марта т. г. № 778. А. благодарително поднео, препоручујемо Совјету, да у циркулару, којим има речене изворе обнародовати и овај извор обнародује наложивши свим ђумруцима, да таксу ову наплаћују и од наплаћивања овог особени рачун воде, који ће, гдје и кому опредјелено буде у своје време полагати имати.

В№. 2092.
9 Јунија 1837 год.
у Крагујевну.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРБСКИ.

По заповјести Књажеској
Јаков Живановић
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.